

**KOMUNIKAT NR 7
PREZESA URZĘDU LOTNICTWA CYWILNEGO**

z dnia 15 lutego 2010 r.

w sprawie zdarzenia lotniczego Nr 239/09

Na podstawie § 31 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu z dnia 18 stycznia 2007 r. w sprawie wypadków i incydentów lotniczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 225), w związku z zarządzeniem nr 14 Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie wprowadzenia klasyfikacji grup przyczynowych zdarzeń lotniczych (Dz. Urz. ULC z 2006 r. Nr 10, poz. 43) ogłasza się, co następuje:

1. Wypadek lotniczy, który wydarzył się w dniu 25 kwietnia 2009 r., na spadochronie Voyager 280, na którym pierwszy skok wykonywał uczeń-skoczek, lat 31, klasyfikuję do kategorii:

„Czynnik ludzki”

w grupie przyczynowej: **„Brak kwalifikacji – H2”**.

2. Opis okoliczności wypadku:

Uczeń-skoczek wykonał skok na zadanie „AFF-1”. Po zakończeniu zadania, na wysokości około 1800 m uczeń-skoczek prawidłowo otworzył spadochron główny. Manewrowanie do wysokości 300 m było prawidłowe. W ostatniej fazie lądowania uczeń-skoczek ustawił się w pozycji „pod wiatr”. Przyziemienie zostało wykonane bardzo dynamicznie (wg oceny instruktora prowadzącego było to hamowanie na ok. 60%), na skraju zaoranej, nieużytkowej części lotniska. Skutkiem nałożenia się okoliczności (nierówności terenowe oraz za małe hamowanie spadochronu) uczeń-skoczek doznał złamania kostki bocznej, z podwichnięciem nogi lewej.

3. Przyczyna wypadku:

Państwowa Komisja Badania Wypadków Lotniczych, zwana dalej „PKBWL”, ustaliła, że przyczynami wypadku były błędy w technice lądowania polegające na:

- niedostatecznym zahamowaniu spadochronu w ostatniej fazie lądowania, co spowodowało niepełne wyrównanie lotu,

- prawdopodobnie niewłaściwym przygotowaniu do przyziemienia (przypuszczalnie niezłączone i „luźne” nogi).

Okolicznością sprzyjającą zaistnieniu zdarzenia lotniczego było lądowanie na nierówności terenowej.

4. Zalecenia profilaktyczne PKBWL:

PKBWL zaakceptowała następujący, zastosowany, środek profilaktyczny:

Przeprowadzenie dodatkowego szkolenia uczniów-skoczków w zakresie prawidłowego lądowania, ze szczególnym uwzględnieniem pełnego hamowania w ostatniej fazie przed przyziemieniem (ze zwróceniem uwagi na wysokość przeciągnięcia w zależności od siły wiatru) oraz na lądowanie na złączonych i „naprzężonych” nogach.

Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego
Grzegorz Kruszyński